

Prenumerata roczna 6000mk.

Ogłoszenia drobne za wiersz jednoszpaltowy lub jego miejsce 500 mk.

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA BIAŁOSTOCKIEGO

 Redakcja i Administracja: Białystok, Urząd Wojewódzki, Pałac Branickich.

 T R E Ś Ć :

Podziękowanie i wyrazy uznania Wojewody dla Policji.

Ustawa z dn. 22 marca 1923 r. o zasiłkach dla rodzin osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe.

I. Przepisy Organizacyjne. 1.

II. Rozporządzenia. 2. 3. 4. 5.

III. Okólniki i Komunikaty Wojewody oraz Mini-

nisterstw zespolonych w Urzędzie Wojewódzkim w sprawach:

Sanitarnych. 6. 7. 8.

IV. Komunikaty innych Ministerstw. 9.

V. Obwieszczenia Urzędu Wojewódzkiego. 10. 11. 12. 13. 14. 15.

VI. Wykaz ważniejszych ustaw i rozporządzeń. 16. 17.

Za okazaną sprężystość i energję w szybkim zlikwidowaniu szajki bandyckiej w pow. Augustowskim grasującej wyrażam Komentantowi P. P. pow. Augustowskiego Kom. Hornungowi pochwałę zaś niżej wymienionym funkcjonariuszom P. P. a mianowicie:

1. Najfeldowi Józefowi
2. Rudzkiemu Wacławowi
3. Jackowskiemu Henrykowi
4. Obszyńskiemu Janowi
5. Jeżowi Stanisławowi
6. Grabowskiemu Władysławowi
7. Jedlińskiemu Bronisławowi
8. Klejnowi Janowi

udzielać nagrodę pieniężną w wysokości Mkp. 25.000 dla każdego.

Wojewoda

Popielawski

m. p.

Ustawa z dn. 22 marca b. r. o zasiłkach dla rodzin osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe.

ART. 1. Rodzinom osób, powołanych na ćwiczenia wojskowe, przysługuje prawo do zasiłków, a mianowicie:

- a) żonie, także separowanej, o ile powołany obowiązany jest ją utrzymywać, w granicach przyznanych jej alimentów;
- b) dzieciom ślubnym lub nieślubnym oraz pasierbom powołanego.
- c) rodzicom oraz nieletniemu rodzeństwu;
- d) dziadkowi i babce powołanego.

ART. 2. Prawo do zasiłków przysługuje wymienionym w art. 1 osobom tylko w tym wypadku, jeżeli bądź to był ich był bezpośrednio przed odejściem powołanego na ćwiczenia zależny od jego pracy lub jego zarobku i został zagrożony wskutek spowodowanego ćwiczeniami przerwania tej pracy, lub ustania, względnie zmniejszenia zarobku, bądź też, jeżeli w czasie odby-

wania ćwiczeń zaszły okoliczności, uzależniające był powyższych osób od jego pracy lub zarobku.

ART. 3. Rodzinie powołanego, żyjącej w chwili jego odejścia na ćwiczenia we wspólnym gospodarstwie, nie przysługuje prawo do zasiłku, jeżeli jeden z członków rodziny tej otrzymał odroczenie lub zwolnienie od służby wojskowej, jako jedyny żywiciel.

Jeżeli z takiej rodziny kilka osób odbywa równocześnie ćwiczenia wojskowe, przysługuje jej prawo do zasiłku tylko za jedną z nich.

ART. 4. Członkom rodziny powołanego, wymienionym w art. 1 punkty b i c, nie przysługuje prawo do zasiłku, o ile ukończył 16 rok życia, chyba że udowodnią, iż uczęszczają do zakładu naukowego, lub pobierają naukę w zawodzie praktycznym, a nie mają utrzymania u swych pracodawców, ani też nie otrzymują wynagrodzenia, wystarczającego na ich utrzymanie, w tych wypadkach jednak nie dłużej niż do 24 roku życia.

W razie udowodnienia przez urzędowe świadectwo lekarskie, że, pomimo osiągnięcia przewidzianych w ustępie pierwszym granic wieku, osoby powyższe z powodu stanu swego zdrowia nie są w możności zapracować na własne utrzymanie, może im być zasiłek przyznany przez cały czas trwania tego stanu.

ART. 5. Zasiłek przysługuje członkom rodziny powołanego za czas od dnia odejścia na ćwiczenia do dnia następującego po dniu zwolnienia włącznie.

ART. 6. Prawo do poboru zasiłku ustaje z chwilą, gdy:

- 1) przestały istnieć warunki, przewidziane w art. 2 niniejszej ustawy, lub gdy
- 2) osoba, której zasiłek przyznano: a) zmarła, b) opuściła granice państwa, lub c) w myśl dzielnicowych ustaw karnych została skazana albo za czyn, poczynający za sobą skutki karno-sądowego skazania, albo na karę połączoną z pozbawieniem praw, albo jeżeli orzeczono w wyroku pozbawienie praw obywatelskich, przyczem jako datę ustania prawa do poboru zasiłku przyjmuje się dzień uprawomocnienia wyroku;

3) w razie stwierdzonej dezercji lub samowolnego odalenia się powołanego.

ART. 7. Wypłatę zasiłku zawieszają się na czas:

- 1) pozbawienia powołanego wolności na zasadzie prawomocnego wyroku sądowego;
- 2) pozbawienia wolności osoby, której zasiłek przyznano, orzeczonego zgodnie z obowiązującymi przepisami, o ile nie zachodzą okoliczności, uzasadniające zastosowanie postanowienia art. 6 punkt 2 usięp c)

Wypłatę zasiłków, zawieszonych z wymienionych powyżej przyczyn, wznowia się z chwilą ustania tych przyczyn.

Za okres zawieszenia zasiłek przyznany być nie może.

ART. 8. Wysokość zasiłków, gwarantujących rodzinie powołanego minimum egzystencji i płatnych tygodniowo, ustalona będzie w dziennych normach.

Normy zasiłków określa dla poszczególnych członków rodziny Rada Ministrów, uwzględniając warunki lokalne i gospodarcze odnośnych kategorii osób, tudzież i inne okoliczności, wpływające na byt tych osób.

ART. 9. Zasiłki wojskowe, przyznane na zasadzie niniejszej ustawy nie mogą być przedmiotem egzekucji lub zabezpieczenia; rozporządzenia prawem do zasiłku przez cesję, przekazanie, oddanie w zastaw — nie mają skutku prawnego.

ART. 10. Obowiązek płacenia zasiłku (art. 1, 2, 3) ciąży: 1) względem rodzin stałych robotników i pracowników, którzy w chwili powołania utrzymują się z pracy nujemnej — na pracodawcy, 2) we wszystkich innych wypadkach oraz w wypadkach stwierdzonej niemożności zapłacenia zasiłku przez pracodawcę — na Skarbie Państwa.

Rada Ministrów określi w rozporządzeniu wykonawczem kategorie stałych robotników.

ART. 11. Prawo do zasiłku należy zgłosić w urzędzie gminnym, właściwym dla miejsca zamieszkania rodziny powołanego. Zgłoszenie prawa do zasiłku winien skutecznie powołać przed odejściem na ćwiczenia; zgłoszenie takie skutecznie może także ubiegający się o zasiłek członek rodziny, względnie jego zastępca.

Zgłoszenie wniesione bez usprawiedliwienia później aniżeli w ciągu miesiąca po ukończeniu przez powołanego ćwiczeń wojskowych, nie podlega rozpatrzeniu.

ART. 12. O prawie do zasiłku oraz o obowiązku ponoszenia go (art. 10) orzeka najdalej do 4 dni zwierzchność gminna (magistrat), która przyjęła zgłoszenie.

Orzeczenie nakładające obowiązek ponoszenia zasiłku na pracodawcę, winno mu być wysłane w przeciągu 24 godzin i podlega egzekucji w drodze administracyjnej. Przeciw orzeczeniu przysługuje stronom interesowanym w przeciągu 8 dni od dnia doręczenia orzeczenia prawo odwołania się do właściwej władzy administracyjnej I instancji, która orzeka ostatecznie. Odwołanie należy wnieść do zwierzchności gminnej, która wydała zaskarżone orzeczenie.

Zwierzchności gminne (magistraty) obowiązane są wszystkie orzeczenia przedkładać właściwej władzy administracyjnej I instancji, która w razie dostrzeżenia wadliwości może orzeczenie z urzędu zmienić. W tych wypadkach władza administracyjna I instancji winna o zamierzonej zmianie zawiadomić strony interesowane i wyznaczyć im termin do oświadczenia się co do zamierzonej zmiany.

ART. 13. Wniesienie przez pracodawcę odwołania przeciw orzeczeniu nie zwalnia go od obowiązku wypłacania zasiłku. Jeżeli pracodawca obowiązkom, wynikającym z niniejszej ustawy, nie czyni zadość, zasiłek

wypłaca w jego zastępstwie i na jego rachunek Skarbu Państwa. Prawo domagania się od pracodawcy zwrotu zasiłków, wypłaconych przez Skarb Państwa, ustaje w razie prawomocnego zwolnienia pracodawcy z obowiązku ponoszenia zasiłku.

ART. 14. Wszelkie podania, załączniki i korespondencja, wynikająca z wykonania niniejszej ustawy, wolne są od opłat stemplowych.

ART. 15. Uchyła się rozporządzenie Rady Obrony Państwa z dnia 20 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 63 poz. 418) o zasiłkach wojskowych dla rodzin osób, pełniących służbę w Wojsku Polskim z poboru i ochotniczo.

Ostateczny termin zgłaszania prawa do zasiłku, tudzież wnoszenia odwołań przeciw zapadłym na podstawie powyższego rozporządzenia orzeczeniom — ustala się na 2 miesiące od ogłoszenia niniejszej ustawy.

ART. 16. Rodzinom osób, powołanych w roku 1923 na ćwiczenia wojskowe przed dniem ogłoszenia niniejszej ustawy, mają być wypłacone zasiłki podług jej postanowień.

ART. 17. Wydatki, związane z wykonaniem niniejszej ustawy, a ciężące na Skarbie Państwa, pokryje się z pożyczki państwowej, załącznyciej w Polskiej Krajowej Kasie Pożyczkowej.

ART. 18. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, Skarbu oraz Pracy i Opieki Społecznej.

ART. 19. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia i obowiązuje do 31 grudnia 1923 roku.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*.

Prezes Rady Ministrów

I Minister Spraw Wewnętrznych *W. Sikorski*.

Minister Spraw Wojskowych *Sosnkowski*.

Minister Skarbu: *W. Grabski*.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*.

I.

Przepisy organizacyjne.

1.

Komunikat Ministerstwa Robót Publicznych, do Okregowych Dyrekcji Robót Publicznych w sprawie gmachów państwowych. (w skróceniu).

Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dnia 11 lutego 1921 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych (Monitor Polski № 47 z 28/2 1921 r. poz. 84) zastrzega w § 4 Wojewodzie aprobatę spraw, w których chodzi o wykonywanie ustaw wobec osób trzecich, oraz przyznawanie im pewnych praw lub nakładanie obowiązków.

Do tego rodzaju spraw należą liczne sprawy zarządu gmachów państwowych zwłaszcza o ile dotyczą lokalizacji urzędów i pomieszczenia lub eksmisji osób.

Warszawa, dn. 26 lutego 1923 r.

L: II—772 Dep. I.

Minister

(—) *Lopuszański*

II.

Rozporządzenia

2.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 10 kwietnia b. r. w przedmiocie określenia norm zasiłków oraz ustalenia kategorii stałych robotników i pracowników w myśl ustawy z dn. 22 marca b. r. o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe.

Na zasadzie art. 8 i 10 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe (Dz. U. R. P. № 37. poz. 246) zarządza się co następuje:

§ 1. Dzienna norma zasiłku, przysługującego w myśl art. 1 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. rodzinie powołanego na ćwiczenia wojskowe wynosi:

1. Dla rodziny stałego robotnika lub pracownika, utrzymującego się z pracy najemnej w chwili powołania:

- a) 600/0 jego płacy, obliczonej w stosunku dziennym, jeżeli uprawnioną do zasiłku jest tylko jedna osoba;
- b) 700/0 tejże płacy, jeżeli do zasiłku uprawnione są dwie osoby;
- c) 800/0 jeżeli do zasiłku uprawnione są trzy lub więcej osób.

II. Dla rodziny wszystkich innych rezerwistów:

- a) 6.000 mk. jeżeli do zasiłku uprawnioną jest tylko jedna osoba,
- b) 7.000 mk. jeżeli do zasiłku uprawnione są dwie osoby,
- c) 8.000 mk. jeżeli do zasiłku uprawnionych jest trzy lub więcej osób.

W miejscowościach, liczących ponad 10.000 mieszkańców podwyższa się normy określone w p. II pod a), b) i c) o 2.000 mk.

§ 2. Za stałych robotników i pracowników, o których mowa w art. 10 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. uważać należy:

- 1) robotników i pracowników, z którymi zawarto umowę o pracę na czas nieokreślony;
- 2) robotników i pracowników, z którymi zawarto umowę o pracę wprowadzając na oznaczony z góry okres czasu, jednak nie krótszy niż 3 miesiące lub których umówiono do wykonania określonej roboty, trwać mającej w myśl umowy nie krócej niż trzy miesiące.

Przez okres pracy próbnej, przewidzianej bądź to w ustawie, bądź zwyczajowo, bądź w umowie o pracę robotnikowi lub pracownikowi nie przysługuje charakter stałego robotnika lub pracownika.

§ 3. Zasiłki przyznane za okres ćwiczeń wojskowych odbytych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia mają być zgodnie z art. 16 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. obliczone podług norm wskazanych w § 1 niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych, w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, Skarbu oraz Pracy i Opieki Społecznej.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów

Minister Spraw Wewnętrznych *W. Sikorski.*

Minister Spraw Wojskowych: *Sosnkowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski.*

3.

Rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 12 kwietnia b. r. do ustawy z dn. 22 marca b. r. o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe, tudzież do rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 10 kwietnia b. r. w przedmiocie określenia norm zasiłków oraz ustalenia kategorii stałych robotników i pracowników w myśl ustawy z dn. 22 marca b. r. o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe.

Ma podstawia art. 18 ustawy z dn. 22 marca b. r. o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe (Dz. U. R. P. № 37 p 246) oraz art. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 10 kwietnia b. r. w przedmiocie określenia norm zasiłkowych oraz ustalenia kategorii stałych robotników i pracowników w myśl ustawy z dn. 22 marca b. r. o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe (Dz. U. R. P. № 40 poz. 276) zarządza się w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, Skarbu oraz Pracy i Opieki Społecznej co następuje:

§ 1. Prawo do zasiłku przysługuje rodzinie powołanego na ćwiczenia wojskowe rezerwisty niezależnie od jego stopnia wojskowego, dopóki zachodzą warunki uzasadniające prawo do zasiłku w myśl ustawy z 22-go marca b. r. i niniejszego rozporządzenia.

Jeżeli warunki uzasadniające prawo do zasiłku istnieją w chwili odejścia powołanego na ćwiczenia, prawo do zasiłku powstaje z dniem odejścia powołanego. Jeżeli jednak te warunki powstały dopiero po dniu odejścia powołanego i w czasie odbywania przez niego ćwiczeń wojskowych, prawo do zasiłku powstaje z chwilą zaistnienia warunków uzasadniających to prawo.

§ 2. Żonie, z którą powołany na ćwiczenia rezerwista został na zasadzie orzeczenia sądowego separowany i którą w myśl tego orzeczenia obowiązany jest utrzymywać, przysługuje prawo do zasiłku podług ogólnych norm ustalonych dla zasiłków, z tem jednak ograniczeniem, że przypadający jej zasiłek nie może przekraczać wysokości alimentów przyznanych jej sądownie.

Osobie, z którą powołany został zgodnie z obowiązującymi przepisami rozwiedziony lub w stosunku do której małżeństwo zostało unieważnione, prawo do zasiłku nie przysługuje.

W okresie procesu separacyjnego, rozwodowego lub o unieważnienie małżeństwa, przysługuje żonie powołanego prawo do zasiłku bez ograniczeń przewidzianych w poprzedzających ustępach, chociażby wspólność gospodarstwa w tym okresie już nie istniała, o ile tylko zachodzą warunki uzasadniające prawo do zasiłku.

§ 3. Dzieci uprawnione posiadają prawo do zasiłku narówni z dziećmi ślubnymi.

Dzieciom nieslubnym przysługuje prawo do zasiłku tylko w tym wypadku jeżeli powołany jest ich ojcem. W razie podniesienia w tym kierunku wątpliwości przez władzę orzekającą o prawie do zasiłku, strona domagająca się zasiłku dla dziecka nieslubnego, obowiązana jest ojcostwo powołanego udowodnić, bądź to przez przedstawienie metryki urodzenia zawierającej przyznanie się powołanego do ojcostwa, bądź wyroku sądowego, zobowiązującego rezerwistę do placenia alimentów, bądź innego aktu władzy sądowej stwierdzającego ojcostwo, bądź wreszcie protokularnego oświadczenia rezerwisty, złożonego w urzędzie gminnym (magistracie, zwierzchności gminnej) lub przed służbową władzą wojskową, w którym rezerwista odnośnie dziecko za swoje uznaje.

Za pasierbów uważać należy tylko dzieci ślubnego pochodzenia, lub uprawnione względnie przysposobione.

Za rodzeństwo powołanego uważane być może także rodzeństwo przyrodnie, t. j. mające wspólnego ojca lub wspólną matkę. Prawa do zasiłku nie ma natomiast rodzeństwo nieślubnego pochodzenia. Jeżeli sam powołany jest synem nieślubnym, wówczas jego rodzeństwo ślubnego lub nieślubnego pochodzenia prawa do zasiłku nie posiada.

§ 4. Z członków rodziny w linii wstępnej prawa do zasiłku posiadają tylko ślubni rodzice i dziadkowie, w stosunku zaś do dzieci nieślubnych, nieślubna matka i jej rodzice. Nieślubny ojciec i dziadkowie ze strony takiego ojca, prawa do zasiłku nie posiadają.

§ 5. Na pojęcie „bytu“, o którym mowa w art. 2 ustawy z dn. 22 marca 1923 r. składa się nie tylko mieszkanie, pożywienie odzienie i inne nieodzowne potrzeby życiowe, ale w danym razie także koszty leczenia i pielęgnacji, jeżeli zaś chodzi o dzieci, także koszty wychowania. Rozmiar potrzeb pewnej rodziny we wskazanym powyżej zakresie należy oceniać w zależności od gospodarczego i umysłowego poziomu danej rodziny i środowiska, w którym ona stale przebywa.

§ 6. Przewidziana w art. 2 ustawy z dn. 22-go marca b. r. zależność bytu rodziny powołanego od jego pracy lub zarobku nie uzasadnia prawa do zasiłku, jeżeli z innych okoliczności wnioskować można, że byt tej rodziny nie jest zagrożony wskutek odejścia powołanego na ćwiczenia.

Rodzina powołanego nie posiada zatem prawa do zasiłku, jeżeli powołany otrzymuje nadal swoją płacę czy swój zarobek lub z jakiego innego powodu nie doznaje w swych dochodach istotnego uszczerbku. Niemniej nie przysługuje prawo do zasiłku tym członkom rodziny powołanego (art. 1 ustawy), którzy posiadają wystarczające środki utrzymania.

Chwilowa niemożność pracy lub zazobkowania po stronie powołanego, bezpośrednio przed jego odejściem na ćwiczenia, wywołana chorobą lub brakiem pracy, nie wyklucza prawa do zasiłku.

§ 7. Obowiązek dostarczenia dowodu, że istnieją warunki uzasadniające w myśl ustawy z dn. 22 marca b. r. i niniejszego rozporządzenia prawo do zasiłku, spoczywa na stronie ubiegającej się o zasiłek.

§ 8. Osoby połączone ze sobą wspólnością gospodarstwa domowego przejściowo, bez zamiaru trwałego utrzymania tej wspólności, nie mogą być w rozumieniu ustawy z dnia 22 marca b. r. i niniejszego rozporządzenia uważane za prowadzące wspólne gospodarstwo.

§ 9. Jeżeli jeden z członków rodziny powołanego, żyjącej w chwili jego odejścia do ćwiczeń we wspólnym gospodarstwie, otrzymał odroczenie lub zwolnienie ze służby w wojsku stałym, jako jedyny żywiciel (art. 61 i 62 tymcz. ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej z dn. 27 października 1918 r.—Dz. Pr. K. P. № 13 poz. 28), rodzina nie ma prawa do zasiłku przez cały okres trwania tego odroczenia lub zwolnienia.

§ 10. Żyjąca we wspólnym gospodarstwie rodzina, z której dwóch lub więcej członków powołano równocześnie na ćwiczenia, pobierać może zasiłek tylko za jednego z nich. W zgłoszeniu zasiłkowym należy wtedy wyraźnie wskazać, za którego z powołanych rodzina pragnie zasiłek pobierać.

Jeżeli z rodziny takiej wpłynęło do urzędu gminnego (magistratu, zwierzchności gminnej) kilka zgłoszeń o zasiłek, osoba prowadząca w nieobecności powołanych gospodarstwo, winna oświadczyć się, które zgłoszenie podtrzymuje; przed złożeniem tego oświadczenia, orzeczenie o przyznaniu zasiłku nie może zapasć.

§ 11. Dzieciom pasierbom i rodzeństwu powołanego nie przysługuje prawo do zasiłku także przed u-

kończeniem 16 lat życia, jeżeli odnośne osoby czy to w swym zarobku, czy w innych wartościach majątkowych posiadają dostateczne zabezpieczenie swego utrzymania.

Okoliczność, że wymienione powyżej osoby nawet po osiągnięciu granic wieku określonych w art. 4 ust. 1. j. 16 względnie 24 roku życia, z powodu stanu zdrowia nie są zdolne do zapracowania na swoje utrzymanie, winna być stwierdzona w urzędowym świadectwie przez lekarza powiatowego, w miastach zaś o własnych statutach przez lekarza miejskiego.

§ 12. Zasiłek przysługuje rodzinie powołanego za cały okres ćwiczeń t. j. od dnia jego odejścia do dnia następnego po zwolnieniu go, łącznie. Jeżeli jednak prawo do zasiłku powstało dopiero po dniu odejścia powołanego na ćwiczenia (§ 1 ustęp drugi), zasiłek przyznany będzie od dnia powstania prawa do zasiłku.

§ 13. Za dzień odejścia do ćwiczeń uważać należy w odniesieniu do powołanych, którzy mają się zgłosić do władzy wojskowej (oddziału wojskowego), w ich miejscu zamieszkania, ten dzień, jaki w powołaniu wyznaczono im do zgłoszenia się u tej władzy (w tym oddziale). W odniesieniu do powołanych, którzy mają zgłosić się u władzy wojskowej (oddziału wojskowego) znajdującej się poza ich miejscem zamieszkania, uważać należy za dzień odejścia dzień poprzedzający termin zgłoszenia się do wojska.

Za dzień zwolnienia powołanego z ćwiczeń uważać należy ten dzień, z którym powołany wykreślony został ze stanu wyżywienia wojska. Dzień ten stwierdza odnośna władza wojskowa w dokumentach wojskowych powołanego.

§ 14. Zgodnie z postanowieniem art. 6 ustawy z dnia 22 marca b. r., prawo do zasiłku ustaje gdy:

- 1) osoba uprawniona do poboru zasiłku uzyskała dostateczne środki utrzymania tak, że pokrycie jej wymogów bytu (§ 5) nie jest już w dalszym ciągu uzależnione od wypłaty zasiłku;
- 2) w czasie odbywania przez powołanego ćwiczeń wojskowych jeden z członków rodziny, której zasiłek przyznano, otrzymał odroczenie lub zwolnienie ze służby w wojsku stałym jako jedyny żywiciel;
- 3) osoba, której zasiłek przyznano, opuściła granice Państwa lub zmarła;
- 4) powołany dopuścił się dezercji lub samowolnego oddalenia się z oddziału wojskowego i fakt ten stwierdzony został ze strony władzy wojskowej;
- 5) powołany zmarł;
- 6) osoba uprawniona do poboru zasiłku skazana została prawomocnie:
 - I. w b. dzielnicy rosyjskiej: a) na karę ciężkiego więzienia, zastępującego dom poprawy (oraz na karę śmierci, o ile w drodze łaski zamieniono ją na inną karę), b) duchowni, na karę więzienia za przestępstwa przewidziane w artykułach Kod. Kar. wymienionych w art. 27 K. K.
 - II. w b. dzielnicy austriackiej za zbrodnię.
 - III. w b. dzielnicy pruskiej na karę domu karnego (ciężkiego więzienia) oraz, co do której orzeczono w wyroku utratę obywatelskich praw honorowych.

Ponadto traci prawo do zasiłku żona powołanego, która w okresie czasu po przyznaniu jej zasiłku, otrzymała rozwód, lub w stosunku do której nastąpiło w tym okresie unieważnienie małżeństwa, lub też zapadło orzeczenie separacyjne nie zobowiązujące męża do placenia alimentów.

§ 15. Zawieszenie prawa poboru zasiłku z przyczyny wymienionej w p. 1 art. 7 ustawy, nie ma miejsca, jeżeli pozbawienie wolności powołanego nastąpiło

z powodu jego dezercji lub samowolnego oddalenia się. W tym wypadku wchodzi w zastosowanie postanowienie § 14 p. 4 niniejszego rozporządzenia.

O wznowienie wypłaty zasiłku zawieszono, winien starać się powołany względnie osoba, w stosunku do której zawieszenie zasiłku nastąpiło; osoby te winny na żądanie urzędu, który wypłatę zasiłku zawiesił, przedstawić wiarygodne dowody stwierdzające ustanie przyczyn zawieszających zasiłek.

§ 16. W wypadku określonym w p. 4 i 5 § 14 niniejszego rozporządzenia jakoteż w p. 1 art. 7 ustawy, ustaje prawo do poboru zasiłku w stosunku do wszystkich osób, którym zasiłek przyznano z tytułu powołania odnośnego rezerwisty do ćwiczeń. W pozostałych wypadkach traci prawo do zasiłku tylko ta osoba, w odniesieniu do której zaszedł wypadek wykluczający dalszą wypłatę zasiłku.

Prawo do poboru zasiłku, ustaje względnie podlega zawieszeniu z tym dnem, w którym nastąpił fakt powodujący utratę lub zawieszenie prawa poboru zasiłku.

§ 17. Na powołanym jakoteż osobach uprawnionych do zasiłku ciąży obowiązek bezzwłocznego zawiadomienia urzędu gminnego (magistratu, zwierzchności gminnej), który przyznał zasiłek, o wszelkich wydarzeniach pociągających za sobą utratę lub zawieszenie prawa poboru zasiłku względnie zmiany jego wymiaru.

Niezależnie od tego urzędy gminne (magistraty, zwierzchności gminne) obowiązane są za pośrednictwem swych organów, zwracać uwagę na warunki bytu rodzin pobierających zasiłki i w razie dostrzeżenia zmian powodujących utratę lub zawieszenie prawa do poboru zasiłku, zarządzić natychmiast zastanowienie lub przerwę wypłaty, względnie odpowiednią zmianę odnośnego orzeczenia zasiłkowego.

O wypadkach dezercji lub samowolnego oddalenia się powołanego tudzież o terminie rozpoczęcia i ukończenia kary pozbawienia wolności, orzeczonej prawomocnym wyrokiem sądów wojskowych, zawiadamia urzędy gminne (magistraty, zwierzchności gminne) bezpośrednio odnośna władza wojskowa (dowództwo oddziału, P. K. U., sąd wojskowy, komenda szpitala wojskowego i t. p.).

§ 18. Przypadający rodzinie powołanego dzienny zasiłek, obliczony będzie w zależności od ilości osób uprawnionych w tej rodzinie do zasiłku, podług jednej z norm ustalonych w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1923 r. dla trzech kategorii rodzin.

Jeżeli w odniesieniu do pewnego członka rodziny prawo do zasiłku z przyczyn wyszczególnionych w art. 6 i 7 ustawy i § 14 niniejszego rozporządzenia zgasło lub uległo zawieszeniu, reszta rodziny pobierać będzie zasiłek podług dziennej normy ustalonej dla tej kategorii, do której rodzina ta będzie należała po wykluczeniu członka pozbawionego prawa poboru zasiłku.

§ 19. Zasiłek przyznawany będzie łącznie dla wszystkich do zasiłku uprawnionych i o niego się ubiegających członków rodziny—choćby poszczególni członkowie rodziny nie żyli we wspólnym gospodarstwie i wypłacany będzie do rąk osoby wskazanej w zgłoszeniu, jako uprawnionej do odbioru zasiłku.

Jeżeli pomiędzy ubiegającymi się o zasiłek członkami rodziny powołanego znajduje się żona separowana, wówczas przypadająca jej część zasiłku, w wysokości orzeczonej w wyroku sądowym alimentów, wypłacana jej będzie oddzielnie.

§ 20. Zasiłek pobrane przez rodzinę powołanego wbrew postanowieniom ustawy z dn. 22 marca 1923 r. i niniejszego rozporządzenia, podlegają zwrotowi pod rygorem egzekucji sądowej.

§ 21. Rodzinie powołanego, który zmarł z przyczyn pozostających w związku z jego służbą wojskową w czasie ćwiczeń, przysługuje prawo ubiegania się

o zaopatrzenie przewidziane w ustawie z 18 marca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 32, p. 195) pod warunkami w tej ustawie wymienionymi.

§ 22. Ustalono w § 1 p. 1 a, b i c rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 10 kwietnia 1923 r. odatki winny być obliczone od płacy gotówkowej powołanego, ustalonej w umowie o pracę.

§ 23. Z obowiązku płacenia zasiłku nie zwalnia pracodawcy okoliczność, że umowa o pracę została zawarta ustnie, jeżeli z treści tej umowy lub z warunków towarzyszących jej zawarciu wynika, że umowa ta czyni zadość wymogom określonym w § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 10 kwietnia 1923 r.

Pracodawca nie ma obowiązku płacenia zasiłku rodzinom robotników i pracowników, którzy w dniu odejścia do ćwiczeń nie ukończyli jeszcze okresu pracy próbnej, do jakiej w myśl ustawy, umowy lub miejscowego zwyczaju byli zobowiązani.

§ 24. Ciężar dowodu, że w danym wypadku nie istnieją warunki kwalifikujące robotnika względnie pracownika jako stałego spoczywa na pracodawcy.

§ 25. O niemożności zapłacenia zasiłku przez pracodawców orzekają w pierwszej instancji urzędy gminne (magistraty, zwierzchności gminne), w drugiej zaś i ostatniej władze administracyjnej i instancji na podstawie przeprowadzonych przez siebie dochodzeń.

W sprawach dotyczących zakładów przemysłowych podlegających ustawom górniczo-hutniczym, władze powyższe zasięgają przed wydanem orzeczenia, opinii właściwego urzędu górniczego.

U pracodawców zaliczonych do VIII klasy przedsiębiorstw przemysłowych i IV klasy przedsiębiorstw handlowych w myśl ustawy z 17 stycznia 1922 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. № 17, poz. 140), należy bez przeprowadzenia dochodzeń wykluczyć możliwość płacenia zasiłku rodzinom ich stałych robotników i pracowników.

§ 26. Prawo do zasiłku winno być zgłoszone w urzędzie gminnym (magistracie, zwierzchności gminnej) tej gminy, na obszarze której uprawniona do zasiłku rodzina ma w chwili zgłoszenia swoje stałe miejsce zamieszkania.

Jeżeli uprawnione do zasiłku członkowie rodziny mają miejsce zamieszkania w kilku gminach, zgłoszenie należy skutecznie w urzędzie gminnym (zwierzchności gminnej, magistracie) tej gminy, w której zamieszkuje żona powołanego.

Jeżeli powołany żony nie ma lub jest z nią separowany, zgłoszenie winno być wniesione do urzędu gminnego (zwierzchności gminnej, magistratu) tej gminy, w której zamieszkuje uprawnione do zasiłku dzieci ślubne powołanego; jeżeli w danym wypadku takich dzieci niema, prawo do zasiłku należy zgłosić w urzędzie gminnym (zwierzchności gminnej, magistracie) tej gminy, w której zamieszkuje osoba uprawniona w danym wypadku do odbioru zasiłku (§ 28).

§ 27. Zgłoszenie prawa do zasiłku, winno obejmować wszystkich członków ubiegających się w rodzinie powołanego o zasiłek, nie wyłączając osób prowadzących odrębne gospodarstwa lub mieszkających w innych miejscowościach.

Zgłoszenie należy skutecznie na formularzu, którego wzór podany jest w załączniku do niniejszego rozporządzenia (załącznik № 1).

Osoba zgłaszająca prawo do zasiłku winna wypełnić wszystkie dotyczące powołanego i jego rodziny rubryki formularza atramentem i czytelnie, podając szczegóły bezzwzględnie prawdziwe i wyczerpujące treść poszczególnych rubryk.

Osoby podające w zgłoszeniu świadomie szczegóły nieprawdziwe w celu wyłudzenia zasiłku lub wyższej jego normy, pociągnięte będą do odpowiedzialności karno-sądowej.

§ 28. Zgłaszający prawo do zasiłku winien wskazać osobę do rąk której ma być wypłacany zasiłek.

Jeżeli poszczególni członkowie rodziny żyją w oddzielnych gospodarstwach lub mieszkają w różnych miejscowościach, zgłaszający prawo do zasiłku może wskazać więcej osób uprawnionych do odbioru zasiłku. W tym wypadku należy w zgłoszeniu wyraźnie oznaczyć, jaką część przypadającego całej rodzinie zasiłku ma się do rąk poszczególnych odbiorców wypłacać.

Do odbioru zasiłku może być uprawnioną także osoba z poza grona uprawnionych do zasiłku członków rodziny powołanego.

§ 29. Zgłoszenie rozpatruje i orzeczenie o prawie do zasiłku jakoteż obowiązku płacenia go wydaje ten urząd gminny (zwierzchność gminna, magistrat), który w myśl § 26 zgłoszenie miał przyjąć.

Jeżeli z treści zgłoszenia wynika, że wpłynęło ono do niewłaściwego urzędu gminnego (zwierzchności gminnej, magistratu), przeszłe odnośny urząd to zgłoszenie bezzwłocznie urzędowi gminnemu (zwierzchności gminnej, magistratowi), do którego w myśl § 26 zgłoszenie winno było być wniesione.

§ 30. Urząd gminny (zwierzchność gminna, magistrat), właściwy w myśl § 29 dla rozpatrzenia zgłoszenia i wydania orzeczenia, winien w ciągu 4 dni po otrzymaniu zgłoszenia przeprowadzić dochodzenia potrzebne dla sprawdzenia szczegółów podanych w zgłoszeniu oraz stwierdzenia czy w danym wypadku zachodzą warunki uzasadniające w myśl ustawy z dn. 22 marca 1923 r. [art. 2, 3 i 4] i niniejszego rozporządzenia [§ 6, 9, 10 i 11] prawo do zasiłku; w szczególności czy nastąpiło powołanie odnośnego rezerwisty do ćwiczeń i czy był ubiegający się z tego tytułu o zasiłek członków rodziny był istotnie zależny od pracy, względnie zarobku powołanego i został wskutek jego powołania zagrożony.

Osoby, ubiegające się o zasiłek, winny na żądanie urzędu gminnego [zwierzchności gminnej, magistratu] udzielić mu wszelkich informacji pomocnych przy sprawdzaniu roszczenia zasiłkowego.

§ 31. Jeżeli ze zgłoszenia wynika, że poszczególni członkowie rodziny powołanego [art. 1 ustawy] mieszkają w różnych gminach, urząd gminny rozpatrujący zgłoszenie (§ 29) winien o fakcie przyjęcia zgłoszenia natychmiast zawiadomić wszystkie odnośne urzędy gminne, (zwierzchności gminne, magistraty) celem wstrzymania wniesionych ewentualnie do tych urzędów zgłoszeń o zasiłek dla odnośnej rodziny lub poszczególnych jej członków.

§ 32. Po przeprowadzeniu dochodzeń, o których mowa w § 30, urząd gminny (zwierzchność gminna, magistrat) winien najdalej 4 dnia po otrzymaniu zgłoszenia wydać orzeczenie o przyznaniu lub odmowie zasiłku.

W orzeczeniu przyznającym prawo do zasiłku należy wyszczególnić:

- a) dla których członków rodziny zasiłek przyznaje się,
- b) podług jakiej normy zasiłek obliczono,
- c) od którego dnia kalendarzowego zasiłek przyznano,
- d) na kim ciąży obowiązek płacenia zasiłku,
- e) do czyich rąk zasiłek ma być płacony; jeżeli zgodnie z § 28 niniejszego rozporządzenia strona zgłaszająca prawo do zasiłku wskazała kilka osób uprawnionych do jego odbioru, należy w orzeczeniu wszystkie te osoby wymenić, określając zarazem jaką część zasiłku wypłacać się będzie do rąk poszczególnych odbiorców.

Ponadto orzeczenie winno zawierać pouczenie o prawie odwołania. W orzeczeniach nakładających obowiązek płacenia zasiłku na pracodawcę należy za-

razem umieścić zastrzeżenie, że wniesienie przez pracodawcę odwołania nie ma mocy wstrzymującej wypłatę zasiłku i że orzeczenie podlega wykonaniu w drodze egzekucji administracyjnej.

§ 33. Orzeczenie przyznające prawo poboru zasiłku ze Skarbu Państwa winno być w odpisach doręczone osobie uprawnionej (wzgl. osobom uprawnionym) do odbioru zasiłku (§ 28).

O ile objęci tym orzeczeniem członkowie rodziny powołanego mieszkają w różnych gminach, należy odpisy orzeczenia przesłać również odnośnym urządowi gminnym (zwierzchnościom gminnym, magistratom).

Orzeczenie nakładające obowiązek płacenia zasiłku na pracodawcę winno być ponadto w terminie określonym w art. 12 ustawy z dn. 22 marca 1923 r. doręczone także odnośnemu pracodawcy.

§ 34. Odmowa prawa do zasiłku może dotyczyć bądź to wszystkich w odnośnym zgłoszeniu wyszczególnionych członków rodziny bądź tylko niektórych z pomiędzy nich.

W obu wypadkach orzeczenie odmowne winno wyjaśnić przyczynę odmowy oraz zawierać pouczenie o prawie odwołania (art. 12 ustęp 2 ustawy z dnia 22 marca 1923 r.).

Orzeczenie, którem odmówiono zasiłku wszystkim członkom rodziny powołanego, ma być doręczone adresatom wyszczególnionym w § 33 ustęp pierwszy i drugi.

Jeżeli odmowa dotyczy tylko niektórych z pomiędzy wyszczególnionych w zgłoszeniu osób, pozostałym zaś członkom rodziny zasiłek ma być przyznany, wówczas przyznanie i odmowa zasiłku uskuteczniła będzie w jednym orzeczeniu, przy zastosowaniu postanowień zawartych w § 32 i 33 niniejszego rozporządzenia.

§ 35. Wypłatę zasiłków przyznanych uskuteczniła:

- a) pracodawca w stosunku do rodzin stałych robotników i pracowników, o ile nałożony nań został obowiązek płacenia zasiłku (§ 32 p. d.).
- b) urząd gminny (zwierzchność gminna, magistrat) we wszystkich innych wypadkach.

Wypłata może być dokonywana do rąk osoby uprawnionej do odbioru zasiłku bądź to bezpośrednio, bądź też za pośrednictwem urzędów pocztowych. Odbiorca zasiłku winien odbiór wypłaconej mu kwoty własnoręcznie potwierdzić.

Pierwsza wypłata przyznanego zasiłku nastąpić ma do dnia czterech po wydaniu orzeczenia, w kwocie równającej się sumie dziennych zasiłków za czas od dnia, z którym zasiłek przyznano (§ 32 p. c.) do dnia wypłaty; zasiłki za okres następny wypłacane będą tygodniowo zdołu.

Przy wypłatach, dokonywanych przez urzędy gminne (zwierzchności gminne, magistraty) bezpośrednio do rąk strony, winien być obecny wójt (naczelnik gminny, burmistrz, prezydent miasta) lub jego zastępca, oraz jeden członek rady gminnej (rady miejskiej). Osoby te stwierdzają prawidłowość dokonanej wypłaty na wykazle wypłaconych kwot.

Przy wypłatach za pośrednictwem urzędu pocztowego, winien urząd przekazujący pieniądze, przechowywać recepty pocztowe w odnośnych aktach zasiłkowych.

§ 36. Uprawnionymi w myśl art. 12 ustęp 2 i 3. ustawy z dn. 22 marca 1923 roku do wnoszenia odwołania względem składania oświadczeń, stronami interesowanymi są:

- a) uprawnieni do zasiłku w myśl art. 1 powyższej ustawy członkowie rodziny powołanego,
- b) pracodawcy o ile w orzeczeniu nałożono na nich obowiązek wypłacania zasiłku.

§ 37. Jeżeli pracodawca zobowiązany w orzeczeniu do płacenia zasiłku obowiązkowi temu nie czyni zadość, zasiłek wypłacany będzie, na żądanie strony

uprawnionej do jego poboru, w zastępstwie pracodawcy i na jego rachunek, tudzież w wysokości ustalonej w orzeczeniu, przez ten urząd gminny, który wydał orzeczenie.

Wypłata ma być dokonana w trybie określonym w § 35 ustęp trzeci, czwarty i piąty. Jeżeli wysokość ostatniej płacy powołanego nie jest urzędowi gminnemu wiadomą, winni pracodawcy udzielić odnośnemu urzędowi na jego żądania bezzwłocznie potrzebnych informacji.

O dokonaniu zastępczej wypłaty zasiłku będzie pracodawca zawiadomiony przez odnośny urząd gminny (zwierzchność gminną, magistrat).

Kwoty zasiłków wypłaconych przez urzędy gminne (zwierzchność gminne, magistraty) w zastępstwie i na rachunek pracodawcy, winny być przez niego zwrócone do rąk tego urzędu gminnego, który wypłatę zastępczą uskutečnił, pod rygorem egzekucji administracyjnej. Nie dotyczy to tych wypadków, w których pracodawca w trybie określonym w ustępie 2 i 3 art. 12 ustawy z dn. 22 marca 1923 r. prawomocnie zwolniony został od obowiązku płacenia zasiłku.

§ 38. W razie jeżeli osoba uprawniona do odbioru zasiłku (§ 28) z jakiegokolwiek przyczyny nie jest w możności zasiłku odbierać, winni uprawnieni do zasiłku członkowie rodziny wzgl. ich prawni zastępcy wyznaczyć inną osobę do tej funkcji, zawiadamiając o tem bezzwłocznie urząd (pracodawcę) uskuteczniający wypłatę.

§ 39. Sumy zapotrzebowane przez urzędy gminne (zwierzchność gminne, magistraty) na wypłatę zasiłku (§ 35 i 37) asygnowane będą tym urzędom do rąk naczelnika gminy (wójta, burmistrza, prezydenta miasta) wzgl. jego zastępcy, przez władze administracyjne i instancji we właściwej kasie skarbowej.

W celu uzyskania powyższych sum urzędy gminne (zwierzchność gminne, magistraty) obowiązane są na dwa dni przed dniem każdorazowej wypłaty przygotować według wzoru dołączonego do niniejszego rozporządzenia (załącznik № 2), pisemne zestawienie wypłacić się mających poszczególnym rodzinom zasiłków, obliczonych na cały okres za który wypłata ma nastąpić (§ 35 ustęp trzeci). Zestawienie to ma być sporządzone w trzech równobrzmiących egzemplarzach, z których jeden pozostaje w urzędzie gminnym, dwa zaś inne przedstawione być mają przez osobę uprawnioną do podjęcia asygnowanych sum, władzy administracyjnej i instancji. Jeżeli temi zestawieniami są objęte rodziny, które po raz pierwszy mają zasiłek otrzymać, winien urząd gminny (zwierzchność gminna, magistrat) załączyć do zestawień przedkładanych władzy administracyjnej i instancji również akta odnośnych orzeczeń. W odniesieniu do rodzin, które na podstawie niniejszego rozporządzenia zasiłek już pobierały, należy w zestawieniu wyszczególnić datę i numer odnośnego orzeczenia o przyznaniu zasiłku tudzież czasokres, za który wypłata już nastąpiła.

Władza administracyjna i instancji stwierdza natychmiast zgodność zestawienia z załączonymi doń wzgl. poprzednio jej przedłożonymi orzeczeniami ewentualnie ich późniejszymi zmianami w drodze instancji, sprawdza cyfrową prawidłowość poszczególnych rubryk wykazu (np. czy wykazana ilość osób odpowiada orzeczeniu, czy rodzinę zaliczono do właściwej grupy norm zasiłkowych, czy rubryka 9 wykazu jest ilorazem sum wykazanych w rubrykach 7 i 8, czy suma poszczególnych pozycji w rubryce 9 została właściwie wyprowadzona i t. p.) i sporządza asygnatę do właściwej kasy skarbowej dołączając do niej drugi egzemplarz zestawienia dla użytku kasy skarbowej.

Trzeci egzemplarz zestawienia oraz akta do niego dołączone pozostają w rękach władzy administracyjnej i instancji.

§ 40. Urzędy gminne (zwierzchność gminne, magistraty) obowiązane są przedstawiać władzy administracyjnej i instancji również akta wszystkich orzeczeń, ktoromi odmówiono stronie prawa do zasiłku wzgl. w ktorzych obowiązek płacenia zasiłku nałożono na pracodawcę.

Przedstawione przez urzędy gminne (zwierzchność gminne, magistraty) akta wydanych orzeczeń, zarówno przyznających zasiłek jak i odmawiających go, rozpatruje władza administracyjna i instancji w ciągu czterech dni od dnia ich otrzymania, w celu sprawdzenia, czy przyznanie wzgl. odmowa zasiłku oraz orzeczenie o obowiązku płacenia go nastąpiło zgodnie z postanowieniami ustawy z dn. 22 marca 1923 r., rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 10 kwietnia 1923 r. oraz niniejszego rozporządzenia.

W razie stwierdzenia wadliwości wymagającej niezbędnie zmiany wydanego orzeczenia, ma władza administracyjna i instancji w tym czterodniowym terminie zawiadomić strony interesowane (§ 36) o dostrzeżonej wadliwości i zamierzonej zmianie orzeczenia i wezwać je równocześnie do oświadczenia się co do tej zmiany, wyznaczając stronom trzydniowy termin do złożenia tego oświadczenia, ustnie lub pisemnie wobec odnośnej władzy administracyjnej i instancji.

W razie niezłożenia w tym terminie oświadczenia zmiana orzeczenia nastąpi bez wysłuchania stron.

Po upływie trzydniowego terminu wyznaczonego stronom, władza administracyjna i instancji, po wysłuchaniu ewentualnych oświadczeń stron, zarządzi natychmiast stosowną zmianę zakwestjonowanego orzeczenia i poleci odnośnemu urzędowi gminnemu (zwierzchność gminnej, magistratowi) bezzwłoczne wykonanie tego zarządzenia (np. wstrzymanie wypłaty, potrącenie ewentualnych kwot nadpłaconych, podwyższenie lub niżenie normy zasiłku, dopłata należnych kwot przy podwyższeniu normy i t. p.).

§ 41. O wszelkich zmianach dokonanych czy to przez urząd gminny (zwierzchność gminną, magistrat), czy to władzę administracyjną i instancji w stosunku do wydanych już orzeczeń o przyznaniu lub odmowie zasiłku winny być zawiadamiane wszystkie te strony, ktorym pierwotne orzeczenie zostało przesłane.

§ 42. Pracodawcom, ktorzy na podstawie wydanego przez urząd gminny (zwierzchność gminną, magistrat) orzeczenia wypłacili rodzinom swych robotników lub pracowników zasiłki, a ktorzy następnie zostali prawomocnie zwolnieni z obowiązku płacenia zasiłku, przysługuje prawo domagania się zwrotu wypłaconych tytułem zasiłku sum ze Skarbu Państwa.

Pretensje z tego tytułu winny być wniesione do władzy administracyjnej i instancji, która po sprawdzeniu zgodności pretensji z faktycznym i prawnym stanem sprawy, zarządzi wyasygnowanie przypadającej do zwrotu kwoty we właściwej kasie skarbowej, do rąk pracodawcy.

§ 43. Zasiłki i zapomogi pieniężne wypłacone ewentualnie przez pracodawców, przed wejściem w życie ustawy z dn. 22 marca 1923 r., rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 10 kwietnia 1923 r. i niniejszego rozporządzenia, ich stałym robotnikom lub pracownikom (wzgl. ich rodzinom) z tytułu powołania ich do ćwiczeń zarządzonych dla rocznika 1897, ulegają potrąceniu z sumy zasiłków, jakie pracodawcy ci w myśl orzeczeń wydanych na podstawie ustawy z dn. 22 marca 1923 r. i rozporządzeń wykonawczych do niej będą obowiązani płacić.

§ 44. Egzekucyjne ślągnięcie od pracodawców zasiłków wypłaconych w ich zastępstwie i na ich rachunek przez urzędy gminne (§ 37) uskuteczniane będzie przez władze administracyjne i instancji za pośrednictwem skarbowych organów egzekucyjnych w trybie ustalonym dla egzekucji należności skarbowych.

§ 45. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 31 grudnia 1923 r. Zgłoszenia praw do zasiłku za okres ćwiczeń od-

Minister Spraw Wewnętrznych: *W. Sikorski*
Minister Skarbu: *W. Grabski*

bytych przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, rozstrzygnięte być winny w myśl postanowień niniejszego rozporządzenia.

Minister Spraw Wojskowych: *Sosnkowski*
Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

Załącznik I. do rozp. wykon. Min. Spr. Wewn. z dnia 12.IV 1923 r. poz. 280.

Miejscowość _____
Gmina _____

Powiat _____

Zgłoszenie prawa do zasiłku.

1. Nazwisko i imię rezerwisty, za którego rodzina zamierza pobierać zasiłek _____
2. Rodzaj broni i oddział wojskowy, w którym rezerwista ma pełnić ćwiczenia. _____
3. Kiedy i w jakiej miejscowości miał się rezerwista zgłosić do ćwiczeń. _____
4. Miejsce zamieszkania rezerwisty w chwili jego odejścia do ćwiczeń (miejscowość, gmina, powiat). _____
5. Zawód cywilny rezerwisty i jego stanowisko w tym zawodzie. _____
6. Czy rezerwista w chwili jego odejścia do ćwiczeń był robotnikiem względnie pracownikiem stałym. _____
7. Wysokość zarobku rezerwisty (jego płacy) dzienna, tygodniowa lub miesięczna. _____
8. Wysokość dochodów rezerwisty z innych źródeł (stałe zarobki uboczne, dochód z przedsiębiorstw handlowych lub przemysłowych, dochód z gruntu i t.p) _____
9. Czy rezerwista pobiera przez czas ćwiczeń swój zarobek lub swoją płacę ewentualnie w jakiej wysokości i do czyich rąk płatną. _____
10. Czy wymienione w p. 8 dochody z innych źródeł uległy z powodu powołania do ćwiczeń zmniejszeniu, ewentualnie w jakim stopniu. _____
11. Czy rezerwista oprócz swej płacy pobierał sam lub dla swej rodziny jakie świadczenia w naturze (mieszkanie, opał, światło, ordynarję, ubranie) ewentualnie w jakim rozmiarze. _____
12. Czy w czasie pełnienia przez rezerwistę ćwiczeń rodzina jego pobiera świadczenia wymienione w p. 11 i w jakim rozmiarze. _____
13. Czy rezerwista posiada majątek nieruchomy, gdzie i w jakim rozmiarze. _____
14. Czy rezerwista pobiera stałe zaopatrzenie emerytalne, inwalidzkie i t. p. ewentualnie skąd i w jakiej wysokości. _____

Odwrotna strona zgłoszenia (załącznik Nr. 1.

Pouczenie:

1. Prawo rodzin rezerwistów, powołanych na ćwiczenia wojskowe, do zasiłku reguluje ustawa z dnia 22 marca 1923 r. (Dz. U. R. P. № 37, poz. 246), rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 40 poz. 276)) oraz rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 12 kwietnia 1923 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu, Spraw Wojskowych oraz Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. № 40 poz. 280).

2. W myśl powyższych przepisów o zasiłek z tytułu powołania na ćwiczenia rezerwisty ubiegać się mogą: żona, także i separowana, jeżeli powołany obowiązany jest ją utrzymywać, dzieci powołanego ślubne i nieślubne, te ostatnie o ile ojcostwo powołanego jest udowodnione, pasierbi powołanego, jego nieletnie rodzeństwo, jego rodzice ślubni i nieślubna matka, ślubni dziadkowie powołanego oraz rodzice nieślubnej matki powołanego.

3. Prawo ubiegania się o zasiłek mają powyższe osoby tylko w tym wypadku, jeżeli ich byt (mieszkanie, pożywienie, odzienie, opał, światło, koszta leczenia i pielęgnacji, koszta wychowania dzieci) był w chwili odejścia powołanego do ćwiczeń zależny tylko od jego pracy i zarobku i został zagrożony wskutek powołania rezerwisty do ćwiczeń wojskowych, lub też jeżeli w czasie pełnienia przez rezerwistę ćwiczeń, zaszły wypadki, wskutek których byt powyższych osób, wobec nieobecności powołanego, uznać należy za poważnie zagrożony.

4. Zasiłek przysługuje członkom rodziny powołanego za czas od dnia odejścia na ćwiczenia do dnia następującego po dniu zwolnienia włącznie.

5. Zasiłek przyznany być może tylko łącznie wszystkim w danej rodzinie do zasiłku uprawnionym osobom, chociażby poszczególni członkowie tej rodziny żyli w oddzielnych gospodarstwach, a nawet w różnych miejscowościach.

6. Dzienna norma zasiłku wynosi:

- 1) dla rodziny stałego robotnika lub pracownika:
 - a) 600/0 jego płacy jeżeli uprawnioną do zasiłku jest tylko jedna osoba, b) 700/0 jeżeli do zasiłku uprawnione są 2 osoby i c) 800/0 jeżeli do zasiłku uprawnionych jest 3 lub więcej osób;
- 2) dla rodziny wszystkich innych rezerwistów:
 - a) 6.000 mk. jeżeli do zasiłku uprawnioną jest tylko jedna osoba, b) 7.000 mk. jeżeli dwie osoby i c) 8.000 mk. jeżeli uprawnionych jest trzy lub więcej osób. W miejscowościach

liczących ponad 10.000 mieszkańców, podwyższa się normy określone w p. II pod a) — b) i c) o 2.000 mk.

7. Za stałych robotników i pracowników uważać należy: 1) robotników i pracowników z którymi zawarto umowę o pracę na czas nieokreślony; 2) robotników i pracowników, z którymi zawarto umowę o pracę wprowadzając na oznaczony z góry okres czasu jednak nie krótszy niż trzy miesiące lub których umówiono do wykonania określonej roboty trwać mającej w myśl umowy co najmniej 3 miesiące. Przez okres pracy próbnej robotnikowi lub pracownikowi nie przysługuje charakter stałego robotnika lub pracownika.

8. Zgłoszenie prawa do zasiłku należy wnieść do urzędu gminnego tej gminy, w której mieszka stale żona powołanego; jeżeli powołany żony nie ma, do urzędu gminnego tej gminy, w której mieszkają uprawnione do zasiłku dzieci ślubne; jeżeli takich dzieci nie ma, do urzędu gminnego tej gminy, w której mieszka osoba uprawniona do odbierania zasiłku (p. 21 formularza).

9. Zgłoszenie winno obejmować wszystkich członków, ubiegających się w rodzinie powołanego o zasiłek, nie wyłączając osób, prowadzących odrębne gospodarstwa lub mieszkających w innych miejscowościach.

10. Do odbioru zasiłku można upoważnić także więcej osób równocześnie; wtedy jednak należy w rubryce 21 wymienić dokładnie jaką część zasiłku i dla kogo ma się poszczególnym odbiorcom wypłacać.

11. Osoby podające w zgłoszeniu świadomie szczegóły nieprawdziwe w celu wyłudzenia zasiłku lub wyższej jego normy, pociągnięte będą do odpowiedzialności karno-sądowej.

12. Zgłoszenie wniesione bez usprawiedliwienia później aniżeli w miesiąc po ukończeniu przez powołanego ćwiczeń wojskowych nie podlega rozpatrzeniu.

13. Na powołanym jakoteż osobach uprawnionych do zasiłku ciąży obowiązek niezwłocznego zawiadomienia urzędu, który przyznał zasiłek, o wszelkich wydarzeniach pociągających za sobą utratę lub zawieszenie prawa poboru do zasiłku wzgl. zmiany jego wymiaru.

14. Zasiłki pobrane nieprawnie podlegają zwrotowi pod rygorem egzekucji sądowej.

15. Wypłatę zasiłku uskutecznia: a) pracodawca w stosunku do rodzin stałych robotników i pracowników b) urząd gminny we wszystkich innych wypadkach oraz w razie zwolnienia pracodawcy od płacenia zasiłku.

Gmina _____

Załącznik 2 do rozp. wykon. Min. Spr. Wewn.
z dnia 12/IV 1923 r. poz. 280.

L. _____

dn. _____

Powiat _____

Wykaz sum zapotrzebowanych na wypłatę zasiłków.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
L. P.	Nazwisko i imię powołanego, którego rodzinie zasiłek ma być płacony	Ilość osób uprawnionych w danej rodzinie do zasiłku.	Miejsce zamieszkania rodziny	Data i numer orzeczenia którym zasiłek przyznano	Od którego dnia zasiłek przyznano	Dzienna norma zasiłku	Za wiele dni zasiłek ma być wypłacony	Kwota przypadająca do wypłaty	Jeżeli zasiłek ma być płacony w zastępstwie i na rachunek pracodawcy wymienie nazwisko i imię jego oraz adres	Za jaki czas rodzina pobrała już zasiłek	Kiedy i za jaką liczbą odnośne akta zasiłkowe zostały przesłane władzy administr. i Instancji	U w a g a
							Rezem					

Pieczczę Urzędu gminnego

Podpis wójta (naczelnika gminy,
burmistrza, prezydenta miasta)

4.

Rozporządzenie Wojewody z dnia 28 marca b. r. w przedmiocie ustanowienia cen drzewa budulcowego zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy.

Na mocy rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 2 stycznia 1922 r. w przedmiocie ustanowienia cen drzewa budulcowego zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy (Dz. Ust. № 10 poz. 83), po zasięgnięciu opinii Komisji, powołanej w myśl powyższego rozporządzenia, zarządzam co następuje:

Ceny drzewa budulcowego na pniu za jeden metr sześcienny (1m³) zajętego ogólnie w lasach prywatnych w myśl postanowień artykułów 1, 2 i 3 rozporządzenia z dnia 2 września 1920 r. (Dz. U.R.P. № 89 poz. 586) jako też zajętego oddzielnymi zarządzeniami w ilości ponad normę ustaloną w art. 2 i 3 tegoż rozporządzenia, określam na miesiąc kwiecień 1923 r. według następującej tabeli:

Klasa grubości według średnicy w połowie długości.	SOSNA			ŚWIERK		
	MAREK					
	I	II	III	I	II	III
do 20 cm.	25740	22300	17780	34320	30890	27456
21—30 cm.	46330	42900	39470	41180	37750	34320
31—40 cm.	56530	53196	49764	48050	44620	41180
41 i wyżej	60060	56628	53200	51480	48050	44620

Według klas wartości powiaty należy zgrupować w sposób następujący:

Do klasy I zaliczyć powiaty: Łomżyński, Ostrowski i Wysoko-Mazowiecki.

Do klasy II powiaty: Białostocki, Bielski, Kolneński, Ostrołęcki, Sejneński, Sokółski, Suwalski, i Szczuczynski.

Do klasy III powiaty: Augustowski, Białowiecki, Grodzieński i Wołkowyski.

Ceny wyszczególnione wyżej stosować należy przy obliczaniu wartości drzewa wydanego w lasach położonych co najwyżej w odległości do 5 km. od stacji kolejowej, lub linii kolejki leśnej, lub rzeki spławnej, przy zajęciu drzewa z lasów znajdujących się w odległości ponad 5 do 10 km. stosować należy ceny powyższe z 10% zniżką, przy odległości ponad 10 do 20 km. z 20% zniżką i przy odległości ponad 20 km. z 30% zniżką.

Wojewoda:
(-) Popielawski.

5.

Rozporządzenie Wojewody z dnia 28 kwietnia 1923 roku w przedmiocie ustanowienia cen drzewa budulcowego zajętego w lasach prywatnych na cele odbudowy.

Na mocy rozporządzenia Ministra Robót Publicznych z dnia 2 stycznia 1922 roku w przedmiocie ustanowienia cen drzewa budulcowego zajętego w lasach

prywatnych na cele odbudowy (Dz. Ust. № 10 poz. 83), po zasięgnięciu opinii Komisji, powołanej w myśl powyższego rozporządzenia, zarządzam co następuje:

Ceny drzewa budulcowego na pniu za jeden metr sześcienny (1m³) zajętego ogólnie w lasach prywatnych w myśl postanowień artykułów 1, 2 i 3 rozporządzenia z dnia 2 września 1920 roku (Dz. U. R. P. № 89 poz. 586) jako też zajętego oddzielnymi zarządzeniami w ilości ponad normę ustaloną w art. 2 i 3 tegoż rozporządzenia, pozostawiam na miesiąc maj 1923 r. bez zmiany w stosunku do cen określonych na miesiąc kwiecień roku bieżącego, to jest według następującej tabeli:

Klasa grubości według średnicy w połowie długości.	SOSNA			ŚWIERK		
	I	II	III	I	II	III
do 20 cm.	25740	22300	17780	34320	30890	27456
21—30 cm.	46330	42900	39470	41180	37750	34320
31—40 cm.	56530	53196	49764	48050	44620	41180
41 i wyżej	60060	56628	53200	51480	48050	44620

Według klas wartości powiaty należy zgrupować w sposób następujący:

Do klasy I zaliczyć powiaty: Łomżyński, Ostrowski, i Wysoko-Mazowiecki.

Do kl. II powiaty: Białostocki, Bielski, Kolneński, Ostrołęcki, Sejński, Sokółski Suwalski i Szczuczynski.

Do kl. III powiaty: Augustowski, Grodzieński i Wołkowyski.

Ceny wyszczególnione wyżej stosować należy przy obliczaniu wartości drzewa wydanego w lasach położonych co najwyżej w odległości do 5 km. od stacji kolejowej, lub linii kolejki leśnej, lub rzeki spławnej, przy zajęciu drzewa z lasów znajdujących się w odległości ponad 5 do 10 km. stosować należy ceny powyższe z 100/0 zniżką, przy odległości ponad 10 do 20 km. z 200/0 zniżką i przy odległości ponad 20 km. z 300/0 zniżką.

Wojewoda:

(—) *Popielawski*

III.

Okólniki i Komunikaty Wojewody oraz Ministerstw zespolonych w Urzędzie Wojewódzkim.

W sprawach sanitarnych.

6.

Okólnik № 19. Wojewody do Starostów w sprawie zwrotu kosztów leczenia w uzdrowiskach dla urzędników i funkcjonariuszy państwowych i ich rodzin.

Na podstawie przepisów wykonawczych z dnia 9 marca 1923 r. (Monitor Polski № 76) mogą być wypłacane zwroty kosztów leczenia w uzdrowiskach dla urzędników i funkcjonariuszy państwowych i ich rodzin, dotkniętych gruźlicą lub inną ciężką chorobą wymagającą specjalnego leczenia środkami lub zabiegami balneoterapeutycznymi danego uzdrowiska.

Pobyt nie może przekraczać 4 tygodnie, wyjątkowo tylko w przypadkach gruźlicy otwartej termin ten przedłużyć można do 3 miesięcy.

Wysokość zwrotów określa Wojewódzki Urząd Zdrowia, biorąc za podstawę obliczenia takse przysługującej danemu urzędnikowi klasy szpitala powszechnego w siedzibie tego Województwa, w którym urzędnik odbył kurację.

W stosunku do urzędników II Instancji administracyjnej decyduje Ministerstwo Zdrowia Publicznego.

Celem uzyskania prawa do zwrotu kosztów należy przed wyjazdem złożyć podanie do swego przełożonego urzędu jednocześnie z zaświadczeniem lekarza umówio-

nego, w którym winna być zaznaczona konieczność leczenia balneologicznego z powodu obiektywnych wskazań lekarskich. Podanie to przesyła urząd właściwemu lekarzowi powiatowemu, który winien postawić konkretny wniosek po zbadaniu pacjenta mającego się leczyć, we wniosku winno być dokładne orzeczenie lekarskie, bez należytego rozpoznania cierpienia, podanie nie będzie rozpatrywane. Zapomoga zostanie wypłaconą po ukończeniu kuracji na podstawie zaświadczenia lekarza urzędowego danego uzdrowiska względnie zdrojowiska Kosztu przejazdu nie będą zwracane.

Białystok, dn. 12 kwietnia 1923 r.

L: 1135/1/23—Z. P.

Za Wojewodę

Dyrektor

Dr. K. Alchimowicz.

7.

Okólnik № 20 Wojewody do Starostów w sprawie ulg w zdrojowiskach państwowych Buzku, Ciechocinku i Krynicy.

Pan Minister Zdrowia Publicznego rozporządzeniem z dnia 27/II 1923 r. (Monitor Polski № 76) przyznał w państwowych zdrojowiskach Buzku, Ciechocinku i Krynicy następujące ulgi:

1) Lekarze po wylegitymowaniu się w Dyrekcji Zdrojowiska korzystają z bezpłatnych kąpiel i zabiegów balneologicznych.

2) Żony i małoletnie dzieci lekarzy po wylegitymowaniu się w Dyrekcji Zdrojowiska otrzymują po 25 kąpiel za połowę ceny.

3) Urzędnicy i funkcjonariusze państwowi z nominacji winni przedłożyć Dyrekcji Zdrojowiska legitymację urzędniczą i zezwolenie właściwego Wojewódzkiego Urzędu Zdrowia na korzystanie z kąpeli i zabiegów balneologicznych w ilości wskazanej w zezwoleniu za opłatą połowy ceny.

4) Rodziny urzędników państwowych z żadnych ulg nie korzystają.

Wobec powyższego lekarze powiatowi winni żonom i dzieciom małoletnim lekarzy, wystawić urzędowe świadectwa zdrowia o koniecznej potrzebie leczenia zdrojowego z zaznaczeniem, że są członkami rodziny lekarza.

Co się tyczy urzędników państwowych, to zastosowanie mają do wydawania zezwoleń te same zasady, co przy otrzymywaniu praw do zapomogi kuracyjnej w zdrojowiskach, a mianowicie uzasadniony wniosek lekarza powiatowego, ze ściśłym wskazaniem lekarskim choroby, uzasadniającej potrzebę leczenia zdrojowego.

Leczenie zdrojowe winno być prowadzone w czasie urlopu urzędniaka, aby nie narażać Skarbu Państwa na nowe wydatki z tego powodu mogące powstać.

Powiatowe Urzędy Zdrowia zawiadamiają wszystkie dykasterje urzędników na terenie swego działania.

Białystok, dn. 12 kwietnia 1923 r.

L: 1135/2/23—Z. P.

Za Wojewodę: Dyrektor.

Dr. K. Alchimowicz.

8.

Okólnik № 21 Wojewody do Starostów w sprawie płacy za szczepienie wiosenne b. r. przeciw ospie.

Na podstawie rozporządzenia wykonawczego Ministerstwa Zdrowia Publicznego do Ustawy o przymusowym szczepieniu ospy (Dz. Praw № 63) ustala się poniższe normy płacy za szczepienie wiosenne przeciw ospie r. b. od jednej osoby razem z kontrolą:

cjach bankowych na rachunek bieżący lub tytułem wkładu oszczędnościowego i t. p.) w kwocie 100 mk. od każdych pełnych lub zaczętych 500.000 mk.

L: 1511/23/ D.P. i O. Gr. II.

V.

Obwieszczenia Urzędu Wojewódzkiego.

10.

Zarejestrowane stowarzyszenia.

Zarejestrowano dnia:

- 1) 21. III b. r. pod poz. 169. Towarzystwo dobroczynności „Gdoke Gdejlo” w Białymstoku.
- 2) 20. III b. r. pod poz. 170 Stowarzyszenie robotników chrześcijańskich w Ostrowie.
- 3) 27. III. b.r. pod poz. 171 Żydowskie sanitarno-hygieniczne towarzystwo „Bikur Chejlim” w Indurze.
- 4) 29. III. b. r. pod poz. 172 Towarzystwo Białostockie opieki nad sierotami żydowskimi w Białymstoku.
- 5) 28. III. b.r. pod poz. 173 „Kółko rolnicze” w Sokółce.
- 6) 11. IV. b. r. pod poz. 174 „Kółko rolnicze” w Obrytkach gminy Przyłuty.
- 7) 14. IV. b. r. pod poz. 175 „Kółko rolnicze” w Malinowie pow. Bielski.

11.

Unieważnione dokumenty.

- 1) Starostwo Grodzieńskie unieważniło:
Poświadczenie obywatelstwa polskiego z dnia 3. II. 1922 r. L. 2904/III/ L. b. rejestru 252 wydane przez nie Hipolitowi Łukaszewiczowi, b. pułkownikowi rosyjskiemu, zamieszkałemu w Grodnie oraz jego żonie Wierze z Lifanowych.
- 2) Starostwo Wołkowyskie unieważniło wydane przez nie następujące utracone dowody osobiste:
Dowód osobisty z dnia 9. II. 1922 r. L. 1788/10877 wydany na imię lonne Mino.
Dowód osobisty z dn. 23. III. 1922 r. L. 3065/12277 wydany Stefanowi Kardaszowi
Dowód osobisty z dn. 26. IV. 1922 r. L: 4316/43716 wybrany Stanisławowi Trzeciakowi.
Dowód osobisty z dn. 28. IV. 1922 r. L: 4476/43910 wydany Marji Waszkisównie.
Dowód osobisty z dn. 6. VII. 1922 r. L. 7649/59289 wydany Tekli Towstyka.
- 3) Województwo unieważniło skradziony paszport, wystawiony przez Starostwo w Sejnach dn. 29. VIII 1922 r. № 32, Serji B. № 157035, opiewający na nazwisko Waszkiewicz Aleksander.

12.

Województwo Białostockie dekretem z dnia 10 IV b.r. L: 1487/2—AD, zamianowało Juljana Brodzikowskiego, sekretarza gminy Orło pow. Ostrowski na podstawie art. 92 Kodeksu cywilnego i art. 3 dekretu księcia Namiestnika Królestwa w Radzie Stanu aż do odwołania urzędnikiem stanu cywilnego na Okręg bóżniczy Orło.

13.

„Przewodnik dla Urzędów Stanu Cywilnego” w opracowaniu A. Rzewskiego i I. Szwaremana, wydanie 2-gie uzupełnione i powiększone niebawem opuści prasę. Jako dzieło nadzwyczaj użyteczne, poleca się osobom i instytucjom interesowanym. Do nabycia w Urzędzie Stanu Cywilnego w Łodzi (Zachodnia 52) oraz w księgarniach, których spis ogłoszonym będzie później

14.

Nakładem redakcji „Zespołu” przy Związku Urzędników Gminnych Rzeczypospolitej Polskiej, Warszawa, ul. Kredytowa Nr. 16, telef. 117-93 wydany został „Podręcznik dla Urzędów i działaczy gminnych”, w którym zebrane i uporządkowane zostały wszelkie ustawy z zakresu organizacji, administracji, samorządu,

szkolnictwa, opieki społecznej, zdrowotności, rolnictwa i reformy rolnej obowiązujące na całym terenie Rzeczypospolitej Polskiej, oraz ustawy i rozporządzenia specjalne, dotyczące gmin na terenie b. zaboru rosyjskiego wraz ze wskazówkami praktycznymi dla urzędników gminnych z zakresu urzędowania.—Podręcznik uzupełnionym jest adresami województw, powiatów, miast w Rzeczypospolitej Polskiej, oraz adresami gmin na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

Wydawnictwo to jako bardzo użyteczne poleca się osobom i instytucjom interesowanym.—Nabyć je można w redakcji „Zespołu” w Warszawie, ul. Kredytowa № 16 tel. 117-93.—Cena egzemplarza od 1 kwietnia r.b. wynosi z przesyłką pocztową 55000 mk., poczem zostanie zmienioną w zależności od ustosunkowania się marki do złotego polskiego.

15.

Ministerstwo Poczty i Telegrafów podało do publicznej wiadomości, że według nowych przepisów celnych, obowiązujących w Stanach Zjednoczonych Ameryki, wszelkie towary wwożone muszą być zaopatrzone w nazwę kraju pochodzenia w języku angielskim.

Pochodzące z Polski towary muszą zatem być oznaczone „Made in Poland”. W razie braku tego oznaczenia nakładane są w Ameryce kary celne w wysokości 100/0 oo wartości. Ponadto niektóre towary (np. wyroby stalowe, przyrządy dla celów naukowych, zegary, tarcze zegarowe) muszą oprócz stempla kraju pochodzenia wskazywać firmę wytwórcy, gdyż w przeciwnym razie wykluczone są od wwozu i podlegają zwrotowi.

Nadawcy paczek do Stanów Zjednoczonych Ameryki winni we własnym interesie zapoznać się z bliższymi warunkami nowych przepisów celnych przez zaślgnięcie informacji u adresatów, w Izbach handlowo-przemysłowych i t. p.

VI.

Wykaz ważniejszych ustaw i rozporządzeń ogłoszonych:

16.

W Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej Nr. 31, poz. 189.

- Ustawa z dnia 9 marca b. r. o karach za zwłokę oraz o kosztach egzekucyjnych.
190. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 marca b. r. o służbie przygotowawczej kandydatów na stanowiska służbowe I kategorii w Ministerstwie Spraw Zagranicznych oraz o egzaminie dyplomatyczno-konsularnym.
 193. Rozporządzenie Ministra Kolei Żel. z dn. 5 marca b. r. o taryfie osobowej i bagażowej na kolejach normalnotorowych i szerokotorowych.
 194. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 5 marca b. r. w przedmiocie pobierania od samorządu kosztów utrzymania policji państwowej.
 195. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 13 marca b. r. w przedmiocie uprawy tytoniu w roku 1923.
 196. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 17 marca b. r. w przedmiocie przedłużenia termtnu dla przedsiębiorstw ekspedycyjnych do załatwiania w urzędach celnych zleceń przyjętych od stron.
- Nr. 32, poz. 206. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 22 marca b. r. w przedmiocie nadzwyczajnych dodatków drożyźnia-

- nych do zaopatrzenia pieniężnego inwalidów wojennych i pozostałych po nich.
- Nr. 33, poz. 218. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dn. 12 marca b. r. w sprawie nadawania i doręczania przesyłek poczty lotniczej jako przesyłek pośpiesznych.
220. Rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dn. 12 marca b. r. w sprawie podwyższenia opłat pocztowych telegraficznych i telefonicznych.
- Nr. 34, poz. 221. Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 marca b. r. w sprawie częściowej zmiany § 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 24 sierpnia 1922 r. w przedmiocie uposażenia wojskowych powołanych do ćwiczeń oraz czynnej służby wojskowej na skutek mobilizacji lub częściowego uzupełnienia do stopy wojennej.
- Nr. 35, poz. 228. Ustawa z dn. 9 marca b. r. w przedmiocie zmiany w przepisach o państwowym podatku dochodowym, obowiązującym na zasadzie ustawy z dn. 4 kwietnia 1922 r. i ustawy z dn. 16 lipca 1920 r.
- Nr. 36, poz. 233. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 16 marca b. r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustaw dotyczących ustalenia i oszacowania świadczeń i strat wojennych na obszar województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, oraz na powiaty: grodzieński, wołkowyski i gminy białowieską, masiewską i suchopolską powiatu bielskiego województwa białoostockiego.
241. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 19 marca b. r. w przedmiocie przekazania wojewodom: warszawskiemu, łódzkiemu, kieleckiemu, lubelskiemu i białoostockiemu zatwierdzenia budżetów związków komunalnych oraz zarządzania wyborów uzupełniających do sejmików powiatowych.
242. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 19 marca b. r. w przedmiocie przekazania wojewodom: nowogródzkiemu, poleskiemu, wołyńskiemu, oraz białoostockiemu, temu ostatniemu w stosunku do powiatów grodzieńskiego i wołkowyskiego zatwierdzenia budżetów powiatowych związków komunalnych, oraz zarządzania wyborów uzupełniających do sejmików powiatowych.
243. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 19 marca b. r. w przedmiocie przekazania wojewodzie białoostockiemu w stosunku do gmin: białowieskiej, masiewskiej i suchopolskiej powiatu bielskiego zarządzania wyborów uzupełniających do sejmiku bielskiego.
244. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 20 marca b. r. w sprawie zmiany rozporządzenia z dn. 8 listopada 1921 r. w przedmiocie przepisów o budowie, ustawianiu i dozorcze kotłów parowych, używanych na lądzie.
245. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dn. 26 marca b. r. w przedmiocie przedłużenia mocy prawnej patentów na wynalazki oraz świadectw ochronnych na wzory rysunkowe, modele i znaki towarowe udzielonych na zasadzie poprzednio obowiązujących ustaw.
- № 37, poz. 246. Ustawa z dn. 22 marca b. r. o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe.
- № 38, poz. 249. Ustawa z dn. 16 marca r. b. w przedmiocie personalnej wymiany osób między Polską a Rosją i Ukrainą,
256. Rozporządzenie Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z dn. 29 stycznia b. r. w sprawie egzaminów państwowych na nauczycieli szkół średnich.
264. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych z dn. 28 marca r. b. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie pobierania opłat od statków, tratów i spustu drzewa luźnego na wodach publicznych śródlądowych.
266. Rozporządzenie Ministra Rolnictwa i D. P. z dn. 28 marca b. r. w przedmiocie zmiany rozporządzenia z dn. 7 marca 1921 r. o udzielaniu zezwoleń na transport produktów pochodzenia zwierzęcego i paszy z obszarów, nawiedzonych księgosuszem.
267. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 30 marca r. b. wydane w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Zdrowia Publicznego o opłatach za czynności sądowo-lekarskie w b. zaborze rosyjskim.
- № 39, poz. 275. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 31 marca b. r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu o opłatach za doręczenie wezwań i zawiadomień na obszarze b. zaboru rosyjskiego.
- № 40, poz. 276. Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 10 kwietnia b. r. w przedmiocie określenia norm zasiłków oraz ustalenia kategorii stałych robotników i pracowników w myśl ustawy z dn. 22 marca b. r. o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe.
277. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 3 kwietnia b. r. w przedmiocie taksy aptekarskiej.
280. Rozporządzenie wykonawcze Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 12 kwietnia b. r. do ustawy z dn. 22 marca b. r. o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe, tudzież do rozporządzenia Rady Ministrów z dn. 10 kwietnia b. r. w przedmiocie określenia norm zasiłków oraz ustalenia kategorii stałych robotników i pracowników w myśl ustawy z dn. 22 marca b. r. o zasiłkach dla rodzin osób powołanych na ćwiczenia wojskowe.
- № 42, poz. 288. Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dn. 26 marca b. r. wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i H., oraz Rolnictwa i D. P. w sprawie podziału terytorjum Ziemi Wileńskiej i województw: białoostockiego, nowogródzkiego, poleskiego i wołyń-

kiego na okręgi i obwody inspekcji pracy oraz w przedmiocie zmiany rozporządzenia Ministra Pracy i O. S. w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i H. z dn. 17 lutego 1921 r. w przedmiocie nowego podziału b. Królestwa Kongresowego i b. obwodu białostockiego na okręgi i obwody inspekcji pracy stosownie do podziału tego obszaru na województwa i starostwa.

289. Rozporządzenie Ministra Kolei Żel. z dn. 13 kwietnia b. r. o zmianach i uzupełnieniach taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.
- № 44, poz. 296. Ustawa z dn. 24 marca b. r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków; spadkowego i od darowizn.
298. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Poczty i Telegrafów z dn. 24 kwietnia b. r. w przedmiocie opłat stemplowych od podań oraz od świadectw urzędowych.
299. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości z dn. 24 kwietnia b. r. w przedmiocie opłat stemplowych od pełnomocnictw.
300. Rozporządzenie Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Kolei Żelaz. z dn. 24 kwietnia b. r. w przedmiocie opłat stemplowych od dokumentów przewozowych.
301. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 24 kwietnia b. r. celem wykonania art. 11 i 13 ustawy z dn. 24 marca b. r. w przedmiocie wyrównania opłat stemplowych oraz podatków: spadkowego i od darowizn.
304. Rozporządzenie Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 14 kwietnia b. r. o zmianie §§ 23 i 25 rozporządzenia z dn. 6 lipca b. r. o ruchu samochodów i innych pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.

17.

W Monitorze Polskim.

- № 76. Przepisy wykonawcze z dn. 9 marca b. r. do rozporządzenia tymczasowego Rady Mini-

nistrów z dn. 30 stycznia 1922 r. w przedmiocie tymczasowej pomocy lekarskiej dla funkcjonariuszy państwowych.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 27 lutego b. r. w przedmiocie ulg kąpielowych w państwowych zakładach zdrojowych w Busku, Ciechocinku i Krynicy.

- № 77. Rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 1-go kwietnia w przedmiocie ustalenia ceny emisyjnej 60/0 złotych bonów skarbowych Serji I. A.
- № 78. Obwieszczenie Ministra Skarbu z dn. 23-go b. r. w przedmiocie marek stemplowych wyższej wartości.
- № 83. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dn. 27 marca b. r. o dylokacji sądów pokoju w powiecie białskim w okręgu sądu okręgowego w Białymstoku,
- № 84. Rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych, Ministra Spraw Wewnętrznych, Ministra Pracy i O. S., Ministra Poczty i T. i Ministra Skarbu z dn. 4 kwietnia b. r. w przedmiocie przejęcia przez Ministra Skarbu agend zaopatrzenia inwalidów wojennych i pozostałych.
- № 86. Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 27 marca b. r. wydane w porozumieniu z Ministrem Skarbu w przedmiocie opłat za analizy, wykonywane w Państwowym Instytucie Farmaceutycznym.
- № 88. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i H. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dn. 6 kwietnia b. r. w przedmiocie wydawania kart legitymacyjnych dla komiwojażerów polskich działających na terytorjum Republiki Austriackiej.
- № 90. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i H. w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych z dn. 6 kwietnia b. r. w przedmiocie wydawania kart legitymacyjnych dla komiwojażerów polskich, działających na terytorjum Królestwa Rumuńskiego.
- № 91. Rozporządzenie Ministra Przemysłu i H. z dn. 12 kwietnia b. r. o ustaleniu taksy tymczasowej plac dziennych i akordowych dla mierniczych górniczych na obszarze b. zaboru rosyjskiego.

